

Nro. 13.

A' FELS. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Februarius 14. ik napján
1806. ik elztendőben..

B é t s.

A' Cs. Kir. fegyveres seregeknél ilyen változások és előmenetek történtek: —

Penzióra bocsátattak:

A) Morvai és Sleziai Komandirozó Generális és Fegyvertármester Gróf *Kaunitz - Rietberg Wenzel*.

B) Feldmarschallieutenantok: Hertzeg *Auersberg*; Báró *Riese*; Ott úr; Plauseni XIV. ik Heinrich *Reusz* H. tzege; Báró *Mylias*; *Jellachich Ferentz* úr; Báró *Auffenberg*; Báró *Sebottendorf*; *Motzen* úr; Báró *Skal*; *Moitelle* úr; Báró *Lattermann*,

N.

C) Generál. Majorok : Gróf *Wratislaw*; *Maitthany* úr; Gróf *Goguelas*; *Guggenthall* *Gugg* ur; Gróf *Wilocek*; Gróf *Carneville*; *Vogel* úr; *Rouszen* úr; *Werner* úr; Báró *Bolozs*; *Wilhelmi* úr; Báró *Augustinecz*; *Neudenbergi* *Schrökinger* úr; Gróf *Kollonics*; Báró *Stephans*; Báró *Dinnersberg*; *Princz Rohán Károly*; *Johnson* úr; *Fersich* ur; Gróf *Khevenhiller*; Gróf *Hadik*; Báró *Leoven*; Gróf *Strasoldo*; *Högel* úr; *Zschock* úr; Báró *Billenber*; *Hillinger* úr; *Soudaine* úr; Gróf *Clawecz-Briant*; *Keszler* úr; *Lippe* úr; *Sticker* úr; *Spangen* úr; *Thelen* ur; Gróf *Caramelli*; Gróf *Mercandin*.

D) Obersterek : *Le Loup* ur a' *Jordis* R.ből; *Tige* ur a' *Levenehr* Drag. Reg. ből; *Kengyel* ur a' *Szluini* Határ Reg. ből; *Rüffer* ur a' *Károly Fő H. tze* Gyal. Reg. ből; *Macdermatte* ur a' *Nassau* *Vasas* Reg ből (a' négy első General Majori rangal).

E) Oberstlieutenantok : *Müller* úr az *O' Reilly* Könnyű Lovas Reg ből; *Schmid* úr a' *Ferdinánd* *Fő Hertzeg* *Huszár* R. ből; *Buchholdi* *Neumann* ur a' *Hessen* *Homburgéből*; Gróf *Mier* a' *Károly* *Fő H. tze* *Ulánus* R. ből; *Reinhercz* ur a' *Császár* *Vasas* R. ből (ezen utolsó Oberstleri rangal).

F) Májorok : *Münzbergi* *Kramer* Ur a' *Nassau* *Vasasai* közzül; *Donner* ur a' *Lotharingai* *Károlyéi* közzül (ez Oberstli utenanti rangal); *Josich* ur a' *Jelachich* Gyal. Reg. ből.

(Az előmenetelek a' jövő árkusban következnek.)

Béts városának *Magistrátusa* egy. *szolennis* *Követtséget* küldött e. h. 19 kén a' *Frantziának*

itt létek alatt teljes hatalommal fe'ruházttatva volt Udvari Biztoshoz Gróf *Wrbna* ur ö Exc.jához. A' Követtséget a' Polgármester Cs. Kir. Tanácsos *Wohlleben* ur vezette, a' ki is ezen Grófnak azon szolgálatait, a' mellyek által magát *Béts* városa eránt a' tées környülállások között és sok féle nemü fontos tekintetekben érdemesítette, háládatossággal megköszönvén, a' Bétsi betsületből való polgári just és itt lévő házának az adó alól való felzabadulását illető Diplomát, a' város háládatossága megbizonyításául által adta ö Exc.jának.

Magyar Ország.

A' következendő betses levelet a' mellette lévő meg betsesebb versezetekkel egytemben, noha az akkori állapot nállunk már most egélfizen külfömbözö ábrázatba öltözött is, tsakugyan méltónak ítélük a' kinyomtattatásra, tudván azt, hogy véllünk egygyütt kedves Olvasóink is víg szívével szemlélik már most a' veszedelemnek elenyészése után ezen sorokban azt, hogy miként buzgott hazánkfiainak e'ekben a' vitézi vér akkor, midön ide e volt, 's miként buzdittatott azok által, a' kik a' közönség' hajlandóságát a' környülállások szerént kormányozni tudják és akarják:

„*Nagy Károly* Jan. 13 kán. Hogy nem annyira a' kéntelenség, és a' kész veszedelem látásából, mint a' tífza Hazafzeretéből származott Hazafiúság indította legyen ezen Nemes Szathmár Vármegyének Rendeit a' Haza óltalmára tett nagy készületeire: azt az is eléggé megbizonyítja, hogy itten már a' Nemes Insurrectió oly kar-

ba van, hogy mihelyt a' szükség, és jó Fedelmek kívánják, egy két szempillantásba is kélnék kiállani, és a' hova parantsolatot vesznek, útnak indulni. A' jó Tisztviselőknek, különösen pedig a' Főb Tisztviselőknek fáradszhatatlan szerénységeknék a' gyümölszete ez: Semmi egyébujságunk — a' változó, 's nedves időknök kívül nintsen: de bárszerek is elmúlnának már valahátra. — Egynekéshny fontos verseket aján'ok itten a' Kurirnák a' közönségszé való tétel végett:

Serenissimo Ferdinando V. Cæs. Reg. Hereditario & Corona Principi, nomine Comitatus Zemplén, Antonius Szirmai Senex Poeta, dum jam quintum Regem suum veneraretur:

Ferdinande! tuis es quam bene Ceditus Hunnis,
 Finibus Aufriacis, dum ferus hostis adest.
 O! Nostris melius succede Parentibus hospes,
 Pro muris nostræ pectora gentis habe.
 Ibimus, & pro te moriemur, in arma ruemus,
 Unicus ex nobis usque superflus erit.
 Tunc Orbis tumulo scribet: jacet Hunnus, et illa
 Prodigia Gens animæ, Regis amansque sui.
 Fallor! id eveniet nunquam, sed robore nostro
 Stabis defensus, Rexque perennis eris.

Tornán, Jan. 15 kén. A' Morva Országgból honnyokha igyekező Fels. Orosz Cs. seregek múlt napokban Nemes Torna V. gyén öt szakaszokban menterek kereztül. — Minden tsapatnak két sztaziója vólt, és egy szün - napot tartott. Ditselkedhatünk közönségszen, hogy ámbár az előrelterjedett kedvetlen hírek igen el rettentették a' lá:

kosokat, mindazonáltal menetelüknek egész ideje alatt leg kissebb excessus sőt csak szóbeli vetekezés sem történt, viszont a' Megyebéli lakosok sem adtak valamely panaszra alkalmatosságot. — A' seregnek köznépe illendően ki elégitetvén azonnal le nyugodott, semmi éjjeli strázsákra nem vala szükségünk; a' tiszték pedig elsőtől utolsóig barátságos el fogadásokat egész emberséggel 's batsülettel vízfizonosták. — Egy szóval: nem is képzelhettük volna, hogy egy illy' számos Hadi sereg olly rendel 's olly különös maga viseletével utazhasson. Mi mindent el követtünk tehetségünk szerint, valamint a' kötelesség és a' barátság kíván; sőt mivel azon helyek, a' mellyek statzióul valának ki rendelve, többnyire Nemesek által lakattatnak, ezek tulajdon nagy lelküségéből nem csak önként házokhoz fogadták barátságosan az utazó katonát; hanem még a' tartásban is tetemes segítségül voltak; a' többi Megyebéli Urak is követték ezen dicséretre méltó példát, és mindnyájan a' szükséges fuharozásoktól sem voltak idegenek.

Melly háládatos szíyyel vette légyen a' Cs. Orosz sereg szíveffégünket, meg tettzik azon levélből, mellyet G. *Kutusow* Fő Hadi Kormányozó Ur Eő Excellentiája Nemes Torna Vármegyéhez bortsájtott, mellyet közleni méltónak itéltem;

„*Torna Vármegyé' Nemes Rendjei!* Ezen Vármegyének kisdud kerületére nézve félttem attól, hogy talám az Orosz Cs. seregeknek tartásokra nem lenne elégséges: hanem bámulásomra, a' Nemes Rendek, megnevezve pedig a' V. megye igen érdemes Vice Ispánya, *Lanczy József* ur, az ő erantunk való gondos és bölts magok vise-

lete által egélszen felvilágosították reményemet. A' mi csak az Orosz Cs. seregeknél tartatások, szállások, és egyéb rendelkezéseket illette, mindent jó móddal megfizetett a' tiltsolt Vice Inspány ut. Köszönöm neki és a' Rendeknek, kiváltképpen pedig a' Nemellégek, hogy ámbár őket az ő cemesi jussaik mind ezektől mentekké tehettek volna, tsakugyan szállást és ételmet szolgáltatottak seregeinknek. Az ő nemes hírvü jó magokviseléseit valamint az én Monarchának úgy ő Császári és Apostoli Kir. Felségének is ajánlani tudni fogom. Fogadják-ei a' Nemes Rendek ezen alkalmatofisággal határt nem es-é-ő tiltsoltemet. *Kassán* Jan. 4 kén, 1806 ban. — „

„Katusoff, fő vezér.

Ilyen szépen irnak hazánkban más V. megyéiből is minden felől, a' hol az Orosz Cs. seregek kereltül mentek, mind a' miéinknek hozzájuk mutatott szíveffég król mind költsönösön az Orosz csapatoknak tsemes magokviselésekről. — Semmi tról ávaskodásokról vagy ragadozókról nintsen semmi hír. „Ha tele tál mellé ültettük őket (így szól egy tudósítónk) a' mi é jó szíveffél leültek, mint az ő állapotjokban mi is tselekedtünk volna. Ha kik pénzt kínálták őket, azt el nem vették, minthogy abban fogyatkozások nem volt, sőt magok az Orosz katonák így szellitették meg négyünket: *Dáj kula jó dam norcze, az az adgyál kenyeret én adok pénzt*. Többire 35 eizendős szíveffél izmos emberek.

Somogy Vármegyéből, Kápolyról Januar. 28 kén. Rettezeses dolog a' mi történt: a' mi

szomszédságunkban lévő helységben Bálványoson. Ugyan is e' folyó 1806 ik élt. Jan. 14 ik napján az oda való Réf. Prédikátor Tiszt. *Tóth Péter* Ur, egy igen szép, egészséges erős, fiatal férjfiú, estveli 7. és 8. óra között a' tseléd szobájába az asztal mellett olvasgatván, a' felesége pedig és a' szolgáló fondogálván, apró 4 gyermekei pedig már le nyugodván, hat gyilkos haramjaktól megtámadtatott, kik közül három kívül vigyáztott, három pedig a' házban benn dolgozott. A' leg első bé menvén 's ekképpen köszönvén : Jó estvét! egyenesen ment a' Tiszteletes Urnak 's kezében lévő baltájával fejbe vágta. A' Tiszt. Ur meg rémulván, mindenét nékiük ajánlotta tsak hogy az életét hagyják meg; de ezek a' vért szomszúhozó gyilkosok tsak ezt hiabálták : Nem kell nekünk a' pénzed — az életed kell — tsak a' fejét, és a' mejjét vágd hadd haljon meg! A' Tiszt. Ur a' fején és a' mejjén 's nyakán halálos sebeket kapván a' ház közepére hasra esett, és szörnyü halállal e' gonosz világból ki mult.

Az után a' Tiszt. Afzszonynak fordultak és annak is a' fején négy nagy sebeket ejtettek. A' szolgáló, a' kályha mellől látván a' nagy veszedelmet az ágy alá vette magát észre vehetetlenül, 's meg menekedett. A' gyermekek pedig fel ébredvén és sikoltozván, felibek állott az egyik gyilkos 's így fenyegette őket fényes baltájával : Tsak egyet piszenjetez mindjárt agyon vagdallak; a' Tiszt. Afzszonynak pedig meg parantsolták hogy a' siró gyermekét szoptassa.

Ezzel a' Tiszt. Urat holtan, a' Tiszt. Afzszont pedig fél holtan a' Cselédházba hagyván,

mentek az első szobának, annak ajtaját, melybe volt zárva bé felszegették; az Ekklesia ládáját fel hasogatták, a' benne lévő pénzt mind el ragadták, de a' szerentsélen Tiszt. Urnak pénzére, *melly az asztalának valamelly rejtekébe volt zárva*, nem akadtak. Az Oskola mester ki a' Tiszt. Ur szomszédjába lakik, akkor jöven haza a' faluból, annak nesztét minthogy a' kis kutyája vele volt észre vévén, a' rablásnak csak hamar véget vetettek 's el lodultak. A' szolgáló a' Cseléd ház ablakán által látván hogy mind a' hatan már el mentek, ki jött a' szobából, futott egyenest a' mesterhez, ez futtatta a' Dehányhoz vagy Egyházihoz; ki mindjárt hirt adott egy leg közelebb lévő Lakadalmas ház népnek, 's ezek többekkel együtt lármát ütven futottak de már későn a' Parochialis házhoz. A' Rektor a' ki mindjárt által ment a' veszedelemnek látására; a' vérből fel emelte a' Ház közepén fekvő Principallifát, a' kinek ugyan teste még akkor meleg volt, de már a' lélek belőle el költözött, és a' vériből ki mosogatván az első szobába vitte másokkal 's ott ki nyújtóztatták. — A' Tiszt. Afzszony pedig a' gyilkosok parantsolatjára tsetsemő gyermekét szoptatván a' böltsőben, azt a' maga sebeiből ki folyt 's már a' gyermek szájján és orán meg aludt vérével meg fojtotta volna (minthogy magán kívül volt) ha a' Rector nem érte 's az aludtvért az ártatlanról el nem háritotta volna.

Ez után harmad nappal, az az Januar 16 dikán az ekképpen megöletett Tiszt. Ur, ^{előbb} meg vizáltatván két Chirurgusok által, két Prédikázióval, melyeket a' butszúó versek váltot

Yak fel számossan öfzve gyült T. T. Predikátor és Oskola Rector Uraknak 's temérdek köz népnek kesergő ki kísérésekkel igen tisztességesen el temettetett. Melly példás temetsézet meg fényesített Tek. Szala Lövői *Csapody Gábor* örökös földes Uraság is alázatos, személyes meg jelenésével. Ez a' kegyes szivü Uraság azonkívül hogy a' jelenlévő T. T. Prédikátorokat és Rectorokat asztalánál jó szivvel látta, igen ditéretes buzgoságot mutatott ennek a' hallatlan vakmerőségnek és szörnyü gonoltságnak ki keresésében és ki nyilatkoztatásában: mert az egélz környékről a' gyanús személyeket mindjárt minden idő haladék nélkül meg fogdofatván magához vitette, a' kik közzül egy pufztai gulyásra reá is esmert a' szolgáló és a' Tiszt. Urnak leánykája; de ez a' meg béllyegezett lelki esméretü meg-átolkodott gonosz tévő tellyeséggel semmit sem vall. *Már nekem u. m: úgy is meg kell halnom — jobb tsak egynek veszni el mint többnek.* Azt valja mind a' szolgáló mind a' Leányka, hogy e' vágott leg elsőben is hozzá a' Tiszt. Urhoz. — A' Tiszt. Afzfzonynak élete felől elsőben jó reménységet nyújtottak a' mellette lévő Chirurgusok, de tsak ugyan a' szivbéli fájdalom a' vett sebeknek keserves fájdalmaival elegyítettvén, erőt vettek gyenge testén 's ki mult Jan. 25-dikén 's az elsőhöz hasonló tisztességgel el temettetett a' következett napon.

Weszprém Vármegyében a' Gróf Zichy Familia Suuri jofzágában ilyen gonoltságot követett-el a' mult hónap' első napján egy fiatal erdőpásztor az Uraság Vadáfszával. Elhitetvén ezt a' legény, hogy ez erdőben valami nagy kintsre ta-

lált volna, rá veszi, hogy minden vézelemtől való félelem nélkül kimegy véle az erdőre. Ott ki nézi az alkalmatlanságot a gonosz legény, és midőn a Vadász lemmi a fészt nem gyantára, agyon lövi. Ottan lielve haza menvén monja a Vadász viselőse felelégének, hogy ők ugyan a kintset megtalálták volna, hanem egyedül magok haza nem bírják, melyre nézve meaneven ki őt segittven haza vinni. Az állomány befogolja a lovakat, és a legénnyel az erdőnek végétől átjut, a két ötet mihelyest magános helyre értek, hasonló kegyetlenséggel agyon lötte. Azzal ismét a Vadász hazához viselva tévén, azt mondotta az ő négy nevendék gyermekeinek, hogy szüleiük Pudekbe a templomba mentek volna, és azzal a ládákat feltörvén és az azokban talált pénzt és az egyéb bettes portékákat magához vévén elvitte: hanem három nap alatt a történetnek híre elterjedvén, a gonosztévőre Szombathelyen rá találtak, és megfogták.

Frantzia Birodalom.

A Birodalom Fő Kantzellariususa Jan. 22-kén a Szenátusba menvén, *Napoleon Császárnak* ehhez intézett levelét olvasta-fel ott, a mely *Boharnois Eugeniusnak* az ő Feltéve fíjivá lett fogadtatását foglalja magában, ilyenképpen: —

„A 11-ik elzendo Floreal hónapjának 18-kán kijött Szenatuskonzultum mindenskről gondoskodott, a mi tsak a Frantzia Birodalom Koronáját illetheti. A mi Olasz országi Királyi Birodalmunk Konstituziójához tartozó első Statútum, a mely 1805 ben Mártz. 19-kén jött ki megha-

tározta, hogy ezen Korona a' mi maradékunknak egyenes és törvényes lineáján mennyen-le örökség szerént, akár természet akár fogadás szerént való légyen az. Azok a' veszedelmek, a' melyeknek mi a' hadakozás' közepette kitétetve voltunk, és a' melyeket a' mi Olasz országi népeink meg nagyobbaknak lenni képzeltek mint voltak, valamint szintén azon veszedelmek is, a' melyeknek a' Frantzia ország még hatra lévő ellenségeivel való tsatázásainkban kitétetődhetünk, nyughatatlankodásra adták azon népeinknek okot; az ő jövődő állapotjuk eránt való bizontalankodás miatt nem élhetnek olyan bátorságban mint törvényeink mérseklettségek és jóvóltok szerént élhetnének. Első kötelességünknek esmérjük lenni azt, hogy ezen nyughatatlankodástól megmentsük őket. Ehez képeft meghatároztuk magunkban, hogy Princz *Eugenius*t Birodalmunk Fő Státus-Kanczellariussát Olasz országunk Viée Királyát, fiunká fogadjuk (adoptáljuk). Mi őtet magunk és természeti 's törvényes gyermekeink után, Olasz ország' Királyává rendeltük, és meghatároztuk, hogy valamint a' mi egyenes törvényes és természeti maradékunk úgy a' mi fiunknak *Eugenius*-nak maradéka félbeszakadásával, *Olasz ország'* Koronája azon vérünkből való Princznek fiára vagy leg közelébb való atyafiára álljon, a' ki ezen történetnek elkövetkezésekor Frantzia országban uralkodni fog. Egyszersmind azt is méltóságunkhoz illőnek találtuk lenni, hogy Princz *Eugenius*, ha szintén a' mi fiunká való fogadtatása által az Olasz Koronánál semmi egyébhez való jutt nem nyer is, mind azoknak a' ditsőllégeknak részese-

vé legyen, a' mellyek a' mi fiunká való létele-
vel ölfiszevannak foglaltatva; szükséges lévén jól
megérteni, hogy az ő fiunká való fogadtatása semmi
sem maradékainak semmi esethen és semmi köröly-
állítások között just nem adhat a' Frantzia Koroná-
hoz, a' melynek örökség szerént való következté-
se a' Birodalom Konstitucziója által megmásolha-
talanúl meghatározottatott. Minden századok bé-
li tapasztalások tanítanak bennünket arra, hogy
a' törvényeknek egyformaságok általmas a' Biro-
dalmak hatalmának 's jó intézeteinek, mihelyt
melfszibre kiterjesztődik, mint sem a' népek szo-
kásaik és a' tartományok' fekvéseik megengednék.
Egyéb eránt magunknak tartjuk azt, hogy további
rendeletseink által közönségeslé tetessük azon egy-
más között való függés' állapotját, a' mellyet
magunk után a' Frantzia Birodalomnak minden
szövetséges társai között felállítani szándékozunk.
Ezen külömbkülömbféle egymástól nem függő ré-
szeknek, az ő közönséges hasznokra nézve egy köz-
önséges ölfiszeköttetésben kell egymással lenniük.
A' mi Olasz országi népeink hathatos örömmel
fogják felöllek való gondoskodásunknak bizonyosá-
gát hallani. Ők ezen ifjú Princz' országlásának
állandóságában, a' ki ilyen zenebonás időkben 's
kivált ezen első és még a' tapasztalt embereknek
is terhes szempillantásban is, a' szeretet általural-
kodni 's törvényeink eránt kedvességét szeresni
tudott, zálogát fogják jelen való boldogságoknak
szemlélni, &c. &c. Költ *Monachiumban*, Jan.
12-kén, 1806. —

„Napoleon.

Meghatározta a' Szenátus, hogy ezen levél-

lért megköszönő irást készíttessen és küldjön a' Császárhoz, 's annak készíttését egy Kommisszióra bízta, melynek tagjai *Lacepede*, *Semonville*, és *Sieyès*.

Az Olasz országból [Párisba érkezett tudósítások szerint a' *Massena* vezérlése alatt lévő sereg a' *St. Cyr* vezérlése alatt valóval egygyesülvén a' Nápolyi tartományokra, három helyeken, leg kisebb gátoltatás nélkül hényomúlván, a' Nápoly városa mellett fekvő Anglus és Orosz sereg hajókra ült.

Párisból, Jan. 28-kán. A' Császár *incognito* jött vissza tegnapelőtt estve Párisba. Tsak annyi jelét látták megérkezésének, hogy három hintó jött bé posta lovakkal igen sebessen, Megérkezése után három orákkal, az az éjjeli 11 órakor, már a' közönséges kintstár Ministérével munkálkodott ő F. g, midőn tegnap reggeli 6 órakor a' *Thülleria* palota' ujj szobáinak szemlélésében foglalatostkodott volna, még akkor hirdette az ágyuk dörgése, megérkezését. Az után 9 órakor ismét Ministereiivel fogott a' Munkához; &c.

Ma, a' maga familiája béli Princzektől, a' Birodalom Nagy Tisztjeitől, Ministerektől, a' Cs. Palota Tisztjeitől, 's a' Status Tanátsától körülvéttetve és a' thronuson ülve, fogadta el a' Császár a' Konstituzió szerint való fő Hivatalokat *in corpore*, t. i. a' [Szenátust, Tribunatust, &c. Leg előbb *Francois de Neufchateau* közönytötte ő F. gét, a' Szenátus nevében egy beszéddel, ilyen kifejezésekkel: — „

„Mely szép nap Frantzia országra nézve az, a' melly vissza adván néki Felségednek láthatá-

sát, mint ha új világgófogot és új életet adott volna néki. Melly szép szempillantat a' győzedelmnek és békefénynek minden fényvesszéiben szemlélni ezen thronust, a' melynek felfordítására hatszáz ezer ember törekedett. Melly igen szeretjük mi, hogy Felségodet ezen ülni ily hofizsas távolléte után szemlélhettük! Hofizsas távollétének nevezhetjük mi ezt igazán, ha színté: csak valami négy hónapok teltek is el az alatt; ezeket századokká tették a' győzedelmek: 's hatszázadokká tette ezeket nekünk még ennek felette az is, hogy alig várhattuk, hogy a' mi időnk béli Hérod 's atyánkat és Szabadítóinkat ismét bírassuk és szemlélhessük, Ugy vagyon Felséges Uram, szünet nélkül Feggeddel voltunk Wertingennél, Ulmában, Bétsben, Austerlicznél: fokkal kedvesebben pedig *Carlsruhe, Stuttgart, 's végezetre Monachium* városaikban. A' katonával győzedelmeskedésben foglalatoskodtunk, a' familia' attyával pedig egy szerentsés és fényes lakadalmat tartottunk. Melly igen tartozik Fr. ország a' maga negyedik Dynastiáját (Országoló házat) szeretni! Mi némii kérdések felytődtek meg mind kün mind beon! &c. &c. —

További kifejezései között ezen orátornak előfordult az is, hogy ha az ő megengesztelhetetlen ellenségeik (az Anglusokat erti) a' *Napoleon* nagygyá tételére ölfeszcesküdték volna, tzeljokat jobban el nem érhatték vólt, mint így. Végezetre kéri az Orátor a' Császárt, hogy végezhesse szavait ekképpen; *Éljen a' Nagy Napoleon!*

A' Császár röviden felelt ilyen szókkal: —
„Köszöni a' Szenátusnak azon jó indulatját mel-

lyet annak előlölője kinyilatkoztatott. Ő F.ge abban találja egyedül való ditsőffégét, ha a' Fr. Birodalom sorsát olyan fundamentomra helyeztetheti, hogy a' leg később századok béli emberek csak ezen nevezetiről *Nagy Nép* megtudhassák, hogy felőle van a' szó."

Német Ország.

Bayreuthból Ján. 31-kén. A' tegnapielőtti katona parádén forma szerént való módon hirdődék ki itt az a' Kir. Kabinetomi jelentés: Hogy Király ő F.ge elérte légyen fáradozásának azon szélját, hogy a' békefféges környülállások ismét helyreállítottak, melyre nézve a' Pruszfus hadi sereg, 60 ezer embert kivéven, ismét békefféges lábra állítatik. Utoljára közönetét intézi ő F.ge a' maga seregeihez a' hadakozás béli terheknek hordozásokért és szenvedésekért.

Frankfurtból (a' Mészus mellől) Jan. 31-kén. Ha az *Augereau* serege, mint a' jelek mutatják jótska ideig nállunk fog maradni: az Anglus kereskedők nem sok portékát fognak a' jövő husvéti vásárira ide hozni. Ugy látszik egyátalyában, hogy minden lehető elzközök elő vétetődtek az Angliai kereskedő portékáknak Német országról való, ha nem egélfz kilzorittatásokra is, leg alább béhozattatásoknak mennél jobban lehető gátoltatásokra.

Erlangából Febr. 3 kán. Két Auszriai Batalionok Cseh országból jöven itt menének tegnap *Wurczburg* felé által, hogy azt mint a' *Ferdinand* Fő H.tzeg' tulajdonát elfoglalják, a' hova már e. h. első napján, mint az ő Választó Fejedelmi Fő H.tzégse megbízott Miniflere B. Hü-

gel ur ő Exc. ja, kinek kísérel között *Gr. Appony, B. Merian, és Luczow* urak neveztetnek meg, előkezett vala, minckutánna, előre minden Bavarai hadi készületek eltakarítottak.

Jelentés.

Bertuch Köpeskönyvének kiadása felől, mely nagy nyelven készült.

Ezen Munkának új kiadásából, Deák, Magyar, Néme. és Francia Lettállal vagy is Tertullal jött ki eddig, az ígétet Szerént minden Pelli vásárra egy egy Tsomó, 's e' Szerént a' jövő Jövesnap Pelli vásárra az ötödik Tsomó is megjelenik. Az ezután következő Pelli vásárokra pedig mindenkor két két Tsomó fog kiadni, 's így elateadunként nyolcz tsomó kéréül el. Meg lehet azt Szerezni akarmennyi számú Nyomtatványokban Pesten Kilián: Egerberger, 's Kils, 's Poxonban Schweiger Könyvárosoknál; a' kik kézzel pénzért nem tsak egyenként adnak; hanem az Uraknak, kik más vevők számára egyszerre öt nyomtatványt vitetnek az ötödiket ingyen ráadják, ha pedig több számmal vitetnek Tsomókat p. o. hatot, hetet, s. a. t. akkor pénzben tartják viszáson azok tiradáságokért a' 20 pro Centót.

Ezen Jelen és alkalmatosságával, ismét nem múlhatjuk el azokat a' Titt. Urakat kérni, kiknek mind a' három Tsomót leküldöttük már; hogy azoknak árokat hozzánk felküldeni ne sajnálják. Fajdalmas dolog ugyan, hogy ezt annyiszor kentelemtettünk emlegetni, de hát inkább félbe szakasztjuk e' ezt a' felette költséges de szinte olly hasznos, mint mindenütt megkedvelés: Munkát?

P. D.